

STIVONO-NIEUWS

STIVONO-NIEUWS

STIVONO-NIEUWS

Over het opvangplan olieslachtoffers kunnen we erg kort zijn. Nieuwe ontwikkelingen hebben zich niet voorgedaan sinds de verslagen in de "Strandloper" van 1983.

Op ons schrijven van 6 februari 1983 (zie de "Strandloper" 2/1983) heeft de Werkgroep Opvangplan Olieslachtoffers nooit gereageerd. Ook van de zijde van de provinciaal-coördinator is verder niets meer vernomen, zodat mag worden aangenomen dat de Werkgroep het niet nodig heeft gevonden het opvangplan aan te passen aan de wensen van de kustasiels. Er is niets, maar dan ook niets veranderd sinds vorig jaar.

STIVONO heeft de Werkgroep op 6 februari 1983 medegedeeld dat de werkzaamheden voortvloeiende uit het opvangplan voorlopig worden opgeschort (zie de "Strandloper" 2/1983). Dit opschorten van de werkzaamheden is dan ook nog steeds van kracht. Op 10 januari 1984 hebben wij dat nog eens de Werkgroep medegedeeld. Een afschrift van deze brief is naar de provinciaal-coördinator gezonden.

Heeft dit voor de olieslachtoffers gevolgen? Nauwelijks! Als het olierampenplan in werking treedt, dient onder leiding van de provinciaal-coördinator het strand langs de Zuid-Hollandse kust door personeel van het Staatsbosbeheer per auto te worden afgezocht. Staatsbosbeheer brengt de levende vogels naar de asiels of, indien daar geen ruimte is, zal Staatsbosbeheer zelf een opvangruimte moeten creëren. Aangezien STIVONO de medewerking heeft opgeschort, gaat Staatsbosbeheer ons asiel voorbij.

STIVONO neemt wel alle vogels in behandeling die in het eigen verzorgingsgebied zijn gevonden door particulieren, politie, dierenbescherming e.d. Het aantal is bepaald op 30 olieslachtoffers. Zo'n aantal wassen en verzorgen is door de medewerkers op te brengen. Indien dit aantal niet wordt gehaald, dan mag Staatsbosbeheer, in overleg met de asielbeheerder, dit aantal tot 30 aanvullen met eigen gevonden vogels.

STIVONO vindt dit geen ideale oplossing, zeker niet, maar de Werkgroep Opvangplan Olieslachtoffers dient er wel rekening mee te houden dat asielwerk in Nederland vrijwilligerswerk is, dat in vrije tijd wordt verricht. Enige souplesse in de vorm van beschikbaar stellen van mankracht bij het wassen en verzorgen van de vogels lijkt ons geen overdreven verlangen vooral omdat het opvangplan daarin voorziet, echter wel in een andere fase van het plan. De financiële aspecten van het opvangplan blijken bij de meeste asiels van minder belang te zijn.

Edoch, fase 1 van het opvangplan is de levende vogels naar het asiel brengen en daarmee uit!

En waarom toch? In vorige "Strandlopers" is dit meerdere keren aangehaald. STIVONO beschikt over een goed geoutilleerd asiel, doch heeft beperkte mankracht. Staatsbosbeheer, het uitvoerend orgaan van het opvangplan olieslachtoffers, heeft voldoende mankracht en geen ruimte. Een leek zou zeggen, de oplossing is simpel. In onze onnozelheid dachten wij dat vorig jaar ook.

Als Staatsbosbeheer bij veel olieslachtoffers inderdaad de werkschuur moet inrichten voor de opvang van olieslachtoffers, hebben de vogels nauwelijks een kans om het te overleven. Bij STIVONO ligt dat overlevingspercentage altijd nog rond de 10%.

Het beheren van een vogelasiel moet plezierig blijven en geen last worden en tot spanningen leiden.

OVERZICHT 4e KWARTAAL 1983

	aanwezig op 1 okt.	gebracht in okt/dec.	doodgegaan in okt/dec.	gelost in okt/dec.	aanwezig op 31 dec.
Fuut	-	2	1	1	-
Kuifduiker	-	1	1	-	-
Noordse stormvogel	1	1	2	-	-
Blauwe reiger	-	6	5	1	-
Roerdomp	-	1	1	-	-
Wilde eend	1	4	2	1	2
Wintertaling	-	1	1	-	-
Knobbelzwaan	-	3	3	-	-
Waterhoen	-	2	2	-	-
Houtsnip	-	8	6	2	-
Grote mantelmeeuw	1	3	2	1	1
Kleine mantelmeeuw	-	4	4	-	-
Zilvermeeuw	3	35	30	7	1
Stormmeeuw	-	8	7	1	-
Kokmeeuw	1	17	11	6	-
Drieteenmeeuw	-	2	1	-	1
Alk	-	1	1	-	-
Zeekoet	1	42	27	4	12
Houtduif	1	1	2	-	-
Turkse tortel	-	4	4	-	-
Koperwiek	-	3	3	-	-
Merel	-	8	4	3	1
Roodborst	-	1	1	-	-
Goudhaantje	-	1	-	1	-
Koolmees	-	2	2	-	-
Groenling	-	1	-	1	-
Huisms	-	5	4	1	-
Spreeuw	-	5	5	-	-
Zwarte kraai	1	-	-	-	1
Kauw	2	6	4	3	1
Ekster	-	2	1	-	1
	12	179	137	33	21
Diverse					
Postduif e.d.	1	8	6	2	1
Kip	-	3	-	3	-
Parkiet	-	1	-	1	-
Valkparkiet	-	1	-	1	-
Totaal	13	192	143	40	22

Het percentage dat gelost kon worden bedroeg ± 22%.

OLIESLACHTOFFERS

Het olieslachtofferseizoen is weer aangebroken. Het hoeft tegenwoordig maar even flink te waaien of er zijn olieslachtoffers.

In 1973 kreeg het asiel 16 zeekoeten in een heel jaar te verwerken; nu komen deze aantallen bij een storm dagelijks binnen.

Op 29 december 1983 zijn bij IJmuiden 4 Zeekoeten gelost. Dagen later was dit groepje nog steeds aanwezig tussen en buiten de pieren. En dan maar hopen dat ze het inderdaad zullen redden.

Wij vragen ons steeds af, waar zijn we mee bezig. Heeft het nog zin al die olielachtoffers op te knappen. Vorig jaar februari werden alleen op het Nederlandse deel van het continentale plat 203 olievlekken door Rijkswaterstaat geteld. Er kwamen toen vlekken voor van 30 km² en meer. Het totaal aantal olievlekken in de gehele Noordzee loopt per jaar in de tienduizenden.

Het is bekend dat bepaalde populaties Zeekoeten rondom de Noordzee achteruit gaan. Men vermoedt dat door de vele olieslachtoffers de natuurlijke aanwas onvoldoende is. Waar moet dat heen!

ANDERE OLIESLACHTOFFERS

In oktober kregen wij van het Vogelrampenfonds uit Haarlem 13 Zilver- en Kleine mantelmeeuwen voor verdere revalidatie. Dit vogelasiel in Haarlem kreeg in september en oktober veel meeuwen die met traan waren besmeurd. Soms zo erg dat ze amper konden vliegen. De vogels waren terecht gekomen in containers met visafval bij IJmuiden.

STIVONO werd een aantal jaren geleden eveneens geconfronteerd met een soortgelijk verschijnsel. Deze traanmeeuwen waren afkomstig uit Katwijk. De visverwerkende industrieën gooien hun visafval, zoals ingewanden, koppen e.d., in grote containers. Bovenop deze stinkende massa drijft een laag traan afkomstig uit dit afval. Voor meeuwen is dit visafval een lekkernij. Helaas, als ze in zo'n container neerstrijken, komen ze onder de traan te zitten.

De fa. Ouwehand in Katwijk heeft dit probleem keurig opgelost door deze containers binnen te plaatsen. Af en toe wordt nog wel eens een traanmeeuw naar het asiel gebracht, maar dat is toch een zeldzaamheid geworden.

In IJmuiden werken ze kennelijk nog met open containers. Het Vogelrampenfonds zit er maar mee. Het ging toch wel om ongeveer 150 traanmeeuwen die in september en oktober daar ter behandeling werden afgegeven.

Van het aantal dat naar ons asiel werd gebracht konden 7 vogels weer worden gelost.

TREK- EN VORSTSLACHTOFFERS

Ieder najaar worden vaak dodelijk vermoeide trekvogels naar het asiel gebracht. Met recht dodelijk vermoeid. Van de Koperwieken heeft geen enkele vogel het overleefd. Het geloste Goudhaantje was ergens tegenaan gevlogen en was wat versuft. Begin december was er een kleine vorstperiode. Als de vorst invalt kunnen de medewerkers de eerste dagen rekenen op veel Hout- en Watersnippen, Blauwe reigers en als vaarten en sloten dicht zijn op Meerkoeten, Waterhoentjes.

Gelukkig was het een korte periode. Wel kregen we veel Houtsnippen in het asiel. Twee konden na een kort verblijf

weer worden losgelaten. De vogels bleken ergens tegenaan gevlogen te zijn, want bij binnenkomst gaven ze een wat versufte indruk. Dat ging echter spoedig over, zodat ze weer de vrijheid kregen.

Snippen zijn moeilijke vogels om te verzorgen. Ze zijn erg schuw. Bij het minste geringste geluid vliegen ze op en botsen dan tegen het plafond of tegen het gaas aan. We houden de vogels daarom zoveel mogelijk in het donker met wat dekking van wat dozen of takken. Ale een snip vliegen kan, laten we hem weer los. De kans dat hij het in de vrije natuur overleeft is groter dan bij ons in het asiel.

OVERIGE VOGELS

Uit het overzicht blijkt dat STIVONO niet alleen wilde vogels krijgt te verzorgen, maar dat ook andere soorten naar het asiel gebracht worden.

Het "lossen" van deze vogels heeft geen andere betekenis dan dat deze vogels bij anderen zijn ondergebracht. Onze jeugdige medewerkers weten voor dergelijke vogels altijd wel onderdak te vinden, desnoods bij hen thuis.

De postduiven gaan naar een lid van de postduivenvereniging Steeds Sneller. Met deze vereniging lopen goede afspraken voor het opvangen van geringde postduiven. Veelal betreffen het vogels die tijdens vluchten gedesoriënteerd raken en de weg naar het hok niet meer weten te vinden.

Noordwijk, januari 1984

Stichting Vogelasiel Noordwijk
p/a Joh.Molegraafstraat 6
2201 LK NOORDWIJK
